

มุมมองสิทธิ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2563

โรคโควิด 19 กับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

สิ้นปีที่ผ่านมาทั่วโลกได้รับรู้ถึงการแพร่ระบาดของโรคติดต่อสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งภายหลังรู้จักกันในชื่อ “โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” หรือ “โรคโควิด 19” (COVID-19) หลังจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ออกมายืนยันอย่างเป็นทางการว่าเกิดการระบาดของโรคดังกล่าวในเมืองอู่ฮั่นเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2562 หนึ่งเดือนถัดมา เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2563 องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศให้การแพร่ระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ขณะที่รัฐบาลไทยโดยกระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศให้โรคโควิด 19 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

อย่างไรก็ดี ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในทุกทวีปและเกือบทุกประเทศทั่วโลก 11 มีนาคม 2563 องค์การอนามัยโลก จึงได้ประกาศยกระดับการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 เป็น “ภาวะการระบาดใหญ่ทั่วโลก” (Pandemic) โดยให้คำนิยามว่าเป็นโรคที่แพร่กระจายระหว่างคนในหลายประเทศทั่วโลกในเวลาเดียวกัน

หลายประเทศที่ต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรค จึงต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยสั่งระงับการจัดกิจกรรม

และการดำเนินกิจการบางประเภท ปิดสถานที่สาธารณะ และให้ประชาชนอยู่บ้านภายใต้มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) เช่นเดียวกับประเทศไทยซึ่งรัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม – 30 เมษายน 2563 เพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง โดยมีข้อกำหนดและข้อปฏิบัติหรือ มาตรการเคอร์ฟิว เช่น การปิดสถานที่เสี่ยงต่อการติดต่อโรค ปิดช่องทางเข้ามาในราชอาณาจักร ห้ามกักตุนสินค้า ห้ามชุมนุม ห้ามการเสนอข่าวโรคโควิด-19 อันไม่เป็นความจริงและอาจทำให้ประชาชนหวาดกลัว ให้กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้ออยู่ในเคหสถาน ห้ามบุคคลใดที่ราชอาณาจักรออกนอกเคหสถานระหว่างเวลา 22.00 น. ถึง 04.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่มีความจำเป็น เป็นต้น

ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่นำมาซึ่งความหวาดวิตกของผู้คน และมาตรการการควบคุมโรคของรัฐในภาวะวิกฤตเช่นนี้ “สิทธิมนุษยชน” เรื่องใดได้รับผลกระทบบ้าง มุมมองสิทธิขอนำเสนอ “บางแง่มุม” ไว้วานให้ตรึกตรองกัน

(อ่านต่อหน้า 2)

สารบัญ

โรคโควิด 19 กับผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

หน้า 1

มุขสะท้อน

หน้า 2

โคโรนาไวรัส: สิทธิมนุษยชนต้องคำนึงถึงเป็นอย่างแรกและเป็นศูนย์กลางในการรับมือ

หน้า 5

“Let’s Fight Racism” ร่วมจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและสีผิว

หน้า 6

ภาพกิจกรรม

หน้า 7

ภาพเครื่องหมายราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หน้า 8

มุมมอง

ตามที่ได้เกิด “ภาวะการระบาดใหญ่ทั่วโลก” ของโรคโควิด 19 (COVID -19) ในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพและวิถีชีวิตผู้คนจำนวนมาก เพื่อควบคุมและยับยั้งการระบาดของโรค รัฐบาลไทยจึงได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรอันมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม ถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 โดยกำหนดมาตรการต่าง ๆ เช่น การปิดสถานที่เสี่ยงต่อการติดต่อโรค ทั้งโรงแรม สถานที่ท่องเที่ยว ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร การปิดช่องทางเข้ามาในราชอาณาจักร การห้ามบุคคลออกนอกเคสสถานระหว่างเวลา 22.00 น. ถึง 04.00 น. เป็นต้น ซึ่งมาตรการเหล่านี้ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่นำมาซึ่งความหวาดวิตกของผู้คน ได้ส่งผลกระทบต่อสิทธิในด้านต่าง ๆ ของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก

มุมมองสิทธิ ฉบับนี้จึงขอนำเสนอผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนบางแง่มุมที่เกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว และแนวทางการแก้ไขปัญหารัฐ รวมทั้งข้อเสนอแนะขององค์กรระหว่างประเทศ ตลอดจนข้อคิดเห็นด้านสิทธิมนุษยชนของนางมิเชล บาเชเลต์ ข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ตลอดจนสาระน่ารู้เนื่องในวันจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติสากล 21 มีนาคม ของทุกปี

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มุมมองสิทธิ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2563

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประธานกรรมการ : นายวิส ตังสมบัติ

กรรมการ : นางอติรสดา จันตรีศัย
นางประกายรัตน์ ตันธีรวงศ์
นายสมณ พรหมรส
นางสาวอารีวรรณ จตุทอง
นางกสิมย์ ศรีประเสริฐ
นายสุวิวัฒน์ เทพอารักษ์

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เลขาธิการ : นายบุญเทื้อ สมนึก

รองเลขาธิการ : นางสาวรตญา กอบศิริกาญจน์
นางสาวอัจฉรา ฉายากุล

“มุมมองสิทธิ” เป็นจดหมายข่าวของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน การนำข้อความหรือเรื่องราวบางส่วนหรือทั้งหมดไปเผยแพร่โปรดอ้างถึงแหล่งข้อมูล

ขอเชิญชวนผู้สนใจส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในจดหมายข่าว “มุมมองสิทธิ” ได้ตลอดทั้งปี ทั้งนี้เรื่องที่ได้รับพิจารณาตีพิมพ์ ของสวนสิทธิในการปรับปรุงข้อความเพื่อความเหมาะสม

บทความ/ข้อความ หรือความคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏอยู่ในจดหมายข่าว **“มุมมองสิทธิ”** เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

สิทธิในสุขภาพ

สถิติ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2563 การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลให้มีผู้ป่วยทั่วโลกสะสมกว่า 750,000 ราย และเสียชีวิตกว่า 36,000 คน (องค์การอนามัยโลก, 31 มีนาคม 2563) ขณะที่ประเทศไทยมีผู้ป่วยสะสมกว่า 1,600 ราย และเสียชีวิตจำนวน 10 ราย (ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค, 31 มีนาคม 2563) สถานการณ์ดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อ **“สิทธิในการมีสุขภาพที่ดี”** ของประชาชน ซึ่งพึงได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (ICESCR)

อย่างไรก็ดี รัฐบาลไทยมีมาตรการในการคุ้มครองสิทธิด้านสุขภาพของประชาชน โดยในส่วนของผู้ป่วยโรคโควิด 19

กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของผู้ป่วยโรคโควิด 19 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 5 มีนาคม 2563 ให้ผู้ป่วยโรคโควิด 19 เป็นผู้ป่วยฉุกเฉินสามารถได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจากทั้งโรงพยาบาลรัฐและเอกชน ขณะที่การตรวจหาโรคนั้นยังกำหนดให้เฉพาะผู้มีประวัติเสี่ยงเท่านั้นที่สามารถได้รับการวินิจฉัยโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ส่วนผู้ไม่มีประวัติเสี่ยงและประสงค์จะรับการตรวจหาโรคเองต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้วยตนเองเนื่องด้วยข้อจำกัดด้านอุปกรณ์และบุคลากรทางการแพทย์ แนวทางดังกล่าวจึงทำให้เกิดประเด็นข้อถกเถียงว่าควรมีการตรวจวินิจฉัยโรคให้แก่ทุกคนในเชิงรุก หรือปูพรมตรวจหรือไม่ เพื่อให้การตรวจหา รักษา และควบคุมการระบาดของโรคเป็นไปอย่างรวดเร็วและรัดกุม

ส่วนมาตรการการป้องกันโรคโควิด 19 เมื่อมีการรณรงค์ให้ประชาชนใส่หน้ากากอนามัยและทำความสะอาดมืออย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันเชื้อโรค ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนอุปกรณ์และสิ่งจำเป็นในการป้องกัน เช่น หน้ากากอนามัย แอลกอฮอล์ และเจลล้างมือ รวมทั้งมีรายงานว่าสินค้าดังกล่าวมีราคาแพงเกินสมควร นอกจากนี้ยังปรากฏว่าบุคลากรทางการแพทย์ต้องประสบปัญหาขาดแคลนหน้ากากอนามัยและอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment- PPE) รัฐบาลจึงได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยกำหนดให้หน้ากากอนามัยและแอลกอฮอล์ล้างมือเป็นสินค้าควบคุมราคา สนับสนุนการใช้หน้ากากผ้าสำหรับประชาชนทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้ป่วย เพิ่มการผลิตหน้ากากอนามัย พร้อมมีมาตรการกระจายหน้ากากอนามัยไปยังสถานพยาบาลและประชาชน

การตีตราและการเลือกปฏิบัติ

การระบาดของโรคโควิด 19 ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อสุขภาพและนำมาซึ่งความสูญเสียชีวิตของผู้คนทั่วโลกเท่านั้น ความหวาดวิตกต่อโรคดังกล่าวยังทำให้เกิดการตีตรา ลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ระหว่างกัน และนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ ดังที่เราได้รับรู้ข่าวกรณีชาวเอเชียที่อาศัยอยู่ในประเทศตะวันตกหลายรายต้องเผชิญกับการดูหมิ่นและถูกทำร้ายร่างกาย เช่นกรณีของนักศึกษาเชื้อสายจีนที่ถูกกลุ่มวัยรุ่นชายรุมทำร้ายในกรุงลอนดอน ด้วยข้อกล่าวหาว่าเพราะประเทศของเขาเป็นต้นกำเนิดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่กำลังแพร่ระบาดไปทั่วยุโรป หรือการเลือกใช้คำที่เป็นการแบ่งแยกและก่อให้เกิดทัศนคติเชิงลบทางเชื้อชาติ เช่นกรณีที่ประธานาธิบดีสหรัฐได้ทวีตข้อความเรียกโรคโควิด 19 ด้วยคำว่า “ไวรัสจีน”

ขณะที่สถานการณ์ในสังคมไทย แม้การดูหมิ่นทางเชื้อชาติจะไม่ปรากฏเป็นเหตุการณ์ที่รุนแรง แต่ผลของความหวาดกลัวต่อโรคทำให้เกิดการตีตราและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วย ผู้ติดเชื้อโคโรนา 2019 ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด เช่น บุคลากรทางการแพทย์ ดังกรณีที่ปรากฏข่าวชาวบ้านชุมชนบางบอนรวมตัวกดดันให้คลินิกแห่งหนึ่งนำตัวผู้ป่วยโควิด 19 ออกจากพื้นที่ โดยระบุว่ากังวลกับการนำผู้ป่วยมารักษาในพื้นที่เพราะไม่มั่นใจในระบบการจัดการต่าง ๆ เช่น การจัดการขยะติดเชื้อ และระบบบำบัดน้ำเสียของคลินิก หรือกรณีสังคมออนไลน์เผยแพร่เรื่องราวครอบครัวของผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่จำต้องย้ายออกจากที่อยู่เดิม เนื่องจากสังคมละแวกนั้นแสดงความรังเกียจและต้องประสบความลำบากในการหาที่อยู่ใหม่ทั้งที่ขาดรายได้ ขณะที่อีกกรณีเป็นผู้ป่วยโรคภูมิแพ้มีอาการไอ แต่ถูกเพื่อนร่วมงานรังเกียจและคิดว่าป่วยเป็นโรคโควิด 19 แม้ผลตรวจไม่พบเชื้อแต่กลับถูกให้ออกจากงาน ทำให้ไม่มีรายได้จนเจ็อครอบครัว เป็นต้น

สถานการณ์ที่ปรากฏดังกล่าว ทำให้ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนา -19 (ศบค.)

โดย นพ.ทวีศิลป์ วิชาญโยธิน โฆษก ศบค. ออกมาเตือนให้ประชาชนลดความวิตกกังวลและไม่แสดงความรังเกียจต่อกัน โดยให้ข้อมูลว่าโรคโควิด 19 ติดกันได้ในระยะใกล้ชิด 1-2 เมตร และการเข้าไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยงเท่านั้น สิ่งสำคัญจึงเป็นการระวังไม่ให้ตนเองติดเชื้อ และจัดสมดุลของความรู้สึก ความคิด และความรู้ให้พอกัน

ในระดับสากล องค์การอนามัยโลก ได้ออกแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา “การตีตราทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับ COVID-19” โดยระบุว่า การตีตราทางสังคม (social stigma) ซึ่งหมายถึงการปฏิบัติต่อกับบุคคลด้วยการเรียกชื่อแบบดูแคลน การเหมารวม การเลือกปฏิบัติแยกจากคนอื่น เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการป้องกันและควบคุมโรค เพราะอาจทำให้ประชาชนปกปิดอาการเจ็บป่วยเพื่อหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติ ชัดขวางไม่ให้ประชาชนเข้ารับการรักษาในทันที และอาจทำให้ประชาชนหมดกำลังใจที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อสุขภาพที่ดี โดยให้ข้อแนะนำที่ควรทำ เช่น ไม่พูดถึงสถานที่หรือเชื้อชาติประกอบชื่อโรค พูดถึงความเสี่ยงของโรคโควิด 19 อย่างถูกต้องตามข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และคำแนะนำการดูแลสุขภาพที่ประกาศอย่างเป็นทางการ โดยไม่กระจายข่าวลือหรือใช้ภาษาเกินจริงที่จะยิ่งสร้างความหวาดกลัว บอกเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่น่าเห็นใจของบุคคลที่ประสบความทุกข์ยากจากผลกระทบของโรคโควิด 19 และแสดงความรู้สึกเห็นใจและสง่ากำลังใจให้แก่กัน เป็นต้น โดยระบุอีกว่าวิธีการสื่อสารเช่นนี้มีความสำคัญมากในการสนับสนุนให้ประชาชนปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม ลดการตีตราทางสังคม อันจะช่วยต่อสู้กับโรคและควบคุมการระบาดในวงกว้างได้ ดังที่เคยปรากฏตัวอย่างมาแล้วในกรณีการแพร่ระบาดของเอชไอวี วัณโรคและไข้หวัดใหญ่ชนิด H1N1

สิทธิในการทำงานและผลกระทบทางเศรษฐกิจ

มาตรการหลายมาตรการที่ถูกนำมาใช้ช่วงสถานการณ์ฉุกเฉินในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย เช่น การห้ามเดินทางออกนอกพื้นที่ การกักตัวผู้ที่มีความเสี่ยง การปิดกิจการท่องเที่ยว โรงแรม สถานบันเทิง และร้านอาหาร และงดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการชุมนุมของคนจำนวนมากเพื่อความคุ้มครองด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนเปรียบเสมือนเหรียญสองด้าน ด้านหนึ่งเป็นประโยชน์แก่การป้องกันและยับยั้งโรคระบาด แต่อีกด้านหนึ่งได้ทำให้กิจการและธุรกิจต่าง ๆ ต้องหยุดชะงักเกิดการเลิกจ้าง และการสูญเสียรายได้ของผู้คน แรงงานจำนวนมากไม่พอขาดรายได้ในการดูแลตนเองและครอบครัว แรงงานบางส่วนโดยเฉพาะคนจนเมืองไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าที่พักและไม่อาจกลับท้องถิ่นของตนได้ จึงต้องกลายเป็นคนไร้บ้านหรือไร้ที่พึ่งพิงชั่วคราวที่จำต้องอาศัยและใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะ เกิดเป็นผลกระทบด้านสิทธิในที่อยู่อาศัยต่อเนื่อง

เศรษฐกิจที่จำต้องหยุดชะงักตามมาตราการของรัฐนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อคนข้างรุนแรงต่อกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ลูกจ้างรายวัน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และแรงงานนอกระบบ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มักประสบปัญหาการเข้าไม่ถึงสิทธิการประกันสังคม ไม่มีเงินทดแทนเมื่อต้องขาดรายได้หรือเจ็บป่วย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม วิกฤติทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (ICESCR) ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีและรัฐมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม ได้กำหนดให้รัฐภาคีรับรองสิทธิของประชาชนทุกคนในการที่จะมีสวัสดิการสังคมและ การประกันสังคม

ในการนี้ รัฐบาลไทยได้มีมาตรการในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยให้แรงงาน ลูกจ้างชั่วคราว และผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคมลงทะเบียนขอรับเงินเยียวยารายละ 5,000 บาทต่อเดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน (เมษายน - มิถุนายน 2563) ส่วนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างหรือให้หยุดงานซึ่งอยู่ในระบบประกันสังคมที่ได้รับเงินชดเชยจากกองทุนประกันสังคมตามเงื่อนไขที่กำหนด แต่ยังมีรายงานว่าประชาชนบางส่วนไม่สามารถลงทะเบียนขอรับเงินเยียวยา 5,000 บาทได้ เนื่องจากข้อติดขัดด้านเงื่อนไขของมาตรการ นอกจากนี้ ยังมีประเด็นคำถามในสังคมถึงความเหมาะสมของการขอรับการเยียวยาที่ต้องใช้สมาร์ตโฟน ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีราคาค่อนข้างสูงในการลงทะเบียน ซึ่งคนยากไร้อาจไม่สามารถเข้าถึงได้ เป็นต้น

ผู้เปราะบางของสังคม กลุ่มคนที่ไม่ควรถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง

นอกจากผลกระทบทางเศรษฐกิจในภาพรวมที่หลายฝ่ายทั้งผู้ประกอบการและแรงงานล้วนได้รับความเดือดร้อนแล้ว สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ภายใต้มาตรการเคอร์ฟิวต่าง ๆ ยังส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของกลุ่มผู้เปราะบางในสังคมหรือกลุ่มคนชายขอบ เช่น ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพัง คนพิการ คนไร้บ้าน เด็กเร่ร่อน แรงงานนอกระบบ/แรงงานข้ามชาติ และกลุ่มชาติพันธุ์/ไร้สัญชาติ/ไร้สถานะบุคคล ซึ่งมักเป็นกลุ่มที่ขาดต้นทุนทางสังคมและความพร้อมทางเศรษฐกิจในการทำมาหาเลี้ยงชีพรวมไปถึงการดูแลสุขภาพและสุขอนามัยเพื่อให้ห่างไกลจากโรค จึงเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการได้รับและแพร่กระจายเชื้อ หรืออาจกลายเป็นผู้ป่วยแพร่เชื้อ (Super Spreader) ได้โดยง่ายหากรัฐและสังคมไม่ร่วมกันดูแล

อย่างไรก็ดี ในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ด้านบริหาร ครั้งที่ 14/2563 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2563 กสม. ได้มีการประชุมเพื่อทบทวนพิจารณาแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2563 ซึ่งที่ประชุมมีมติให้กำหนดประเด็นผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนจากสถานการณ์ระบาดของโรคโควิด 19

เป็นเรื่องสำคัญในการปฏิบัติงานของปีนี้ โดยนายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งนอกจากจะมีผลกระทบต่อสิทธิในสุขภาพ สิทธิทางเศรษฐกิจ สิทธิแรงงาน มาตรฐานขั้นต่ำในการดำรงชีพอย่างสมศักดิ์ศรี (minimum standards of living) แล้ว ยังมีผลกระทบต่อกลุ่มผู้เปราะบางในสังคมหรือกลุ่มคนชายขอบที่อาจเข้าถึงหรือได้รับประโยชน์จากมาตรการของรัฐในการป้องกันและเยียวยาได้ไม่เต็มที่ ซึ่งปัจจุบัน กสม. กำลังอยู่ในระหว่างการประมวลข้อมูลกลุ่มเปราะบางกลุ่มต่าง ๆ จากเครือข่าย และหากมีความจำเป็น ก็อาจมีการจัดตั้งกลไกเฉพาะเพื่อการติดตามประเมินสถานการณ์อย่างเป็นระบบ

“แม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในปัจจุบันที่การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนทุกกลุ่ม แต่ กสม. เห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อในระยะยาวเมื่อเหตุการณ์ผ่านพ้นไปด้วย จึงมีความจำเป็นที่ กสม. จะต้องเฝ้าระวังสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและเป็นระบบ ร่วมสร้างความตระหนักแก่ภาคส่วนต่าง ๆ และหากมีความจำเป็นเร่งด่วน ก็อาจมีข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้มีมาตรการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเยียวยาได้ทัน่วงที ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของทุกหน่วยในสังคมที่จะต้องร่วมมือกัน ในยามวิกฤตินี้ และต้องช่วยกันมิให้มีใครถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง” ประธาน กสม. กล่าวทิ้งท้าย

เอกสารอ้างอิง

- WHO. (31 March 2020). Coronavirus disease 2019 (COVID-19) Situation Report – 71. Retrieved from https://www.who.int/docs/default-source/coronaviruse/situation-reports/20200331-sitrep-71-covid-19.pdf?sfvrsn=4360e92b_8
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (ICESCR), ข้อ 9
- กรุงเทพธุรกิจ. (28 มีนาคม 2563). ‘โฆษก ศบค.’ วอนอย่ารังเกียจผู้ติดเชื้อโควิด-19. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/873202>
- เดลินิวส์. (28 มีนาคม 2563). ชาวชุมชนย่านบางบอน สือล้อมคลินิกไล่ผู้ป่วยติดเชื้อโควิด 19. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/regional/765519>
- ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค. (31 มีนาคม 2563). รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. สืบค้นจาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no88-310363_1.pdf
- สำนักข่าว Hfocus. (11 เมษายน 2563). สธ.ออกเกณฑ์ ‘ผู้ป่วยโควิด-19’ เป็น ‘ผู้ป่วยฉุกเฉิน’ ได้รับความพร้อมทั้ง รพ.รัฐ-เอกชน. สืบค้นจาก <https://www.hfocus.org/content/2020/04/18945>
- องค์การอนามัยโลก. (2563). การตีตราทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับ COVID-19. สืบค้นจาก <https://www.who.int/docs/default-source/searo/thailand/covid19-stigma-guide-th-final.pdf>

โคโรนาไวรัส : สิทธิมนุษยชนต้องคำนึงถึงเป็นอย่างแรก และเป็นศูนย์กลางในการรับมือ

6 มีนาคม 2563 นครเจนีวา – นางมิเชล บาเชเลต์ ข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ กล่าวถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โครonavirus 19 กับสิทธิมนุษยชน สรุปว่า เป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลในประเทศต่าง ๆ กำลังดำเนินการเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 และทุ่มเทสรรพกำลังเพื่อลดผลกระทบทางลบที่อาจมีต่อชีวิตของผู้คน ในฐานะแพทย์ ตนเข้าใจถึงความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติต่าง ๆ ในการต่อสู้กับโรคโควิด 19 และในฐานะอดีตหัวหน้ารัฐบาล ตนเข้าใจถึงความยากลำบากในการเลือกการตัดสินใจในสถานการณ์เช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ความพยายามของเราในการต่อสู้กับไวรัสนี้จะไม่สำเร็จ หากเราไม่ใช้วิธีคิดแบบองค์รวม ซึ่งหมายความว่า เราต้องให้การดูแลที่ดีทั้งในด้านการแพทย์และเศรษฐกิจในการปกป้องผู้ที่อ่อนแอที่สุดและผู้ที่ถูกทอดทิ้งในสังคม คนเหล่านี้รวมถึงผู้ที่มีรายได้น้อย ประชาชนในชนบทที่ห่างไกล ผู้ที่ต้องได้รับการดูแลสุขภาพ คนพิการ และผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่คนเดียว ผู้สูงอายุในศูนย์ดูแล

อย่างไรก็ดี การปิดเมือง การกักตัว และมาตรการอื่น ๆ เพื่อปิดกั้นและต่อสู้กับการแพร่กระจายของโรคโควิด 19 ควรดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนและในทางที่จำเป็นและได้สัดส่วนกับความเสี่ยงที่ประเมินแล้ว ในขณะที่ทางการอาจตัดสินใจว่า จำเป็นต้องปิดโรงเรียน สิ่งนี้อาจส่งผลให้ผู้ปกครองต้องอยู่บ้านดูแลบุตรหลานและไม่สามารถไปทำงานได้ ซึ่งเป็นมาตรการที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสตรีอย่างไม่ได้สัดส่วน ขณะที่การหยุดทำงานเพื่อ "แยกตัวเอง" อาจส่งผลให้เกิดการสูญเสียรายได้หรือตกงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตและชีวิตของผู้คนในวงกว้าง การดูแลสุขภาพสำหรับผู้ที่มีอาการเรื้อรังหรืออาการนำวิตกกังวลถูกขัดขวางจากการตอบโต้กับการระบาดของโรค การหยุดชะงักทางการค้าและการเดินทางมีแนวโน้มที่จะมีผลกระทบอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งผลกระทบต่อลูกจ้างและผู้รับบริการ

"ประชาชนผู้ซึ่งแทบจะเอาตัวรอดไม่ได้ทางเศรษฐกิจ อาจจะสิ้นสุดความอดทนได้ง่ายต่อมาตรการโควิด 19 รัฐบาลจำเป็นต้องพร้อมที่จะตอบสนองในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรับผลที่จะตามมาโดยไม่ได้ตั้งใจจากการดำเนินการมาตรการโควิด 19 ภาคธุรกิจจำเป็นต้องมีบทบาท รวมถึงการตอบสนองด้วยความยืดหยุ่นต่อผลกระทบที่จะเกิดกับพนักงาน" นางบาเชเลต์ กล่าว

อย่างไรก็ดี ข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนฯ ยินดีเมื่อทราบว่า บางรัฐบาลรวมถึงองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ กำลังเริ่มใช้มาตรการเพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน โดยกล่าวสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศโดยให้รัฐกำหนดวิธีการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีที่เพื่อบรรเทาผลกระทบเชิงลบทางสังคม – เศรษฐกิจของโรคโควิด 19 ขณะที่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนจำเป็นต้องคำนึงถึงเป็นอย่างแรกและเป็นศูนย์กลางในความพยายามแก้ปัญหา

นอกจากนี้ นางบาเชเลต์ ยังกล่าวว่า การต่อสู้กับโรคระบาดอย่างมีประสิทธิภาพยังหมายถึงการทำให้มั่นใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงการรักษาได้และไม่ได้ถูกปฏิเสธการดูแลสุขภาพ เพราะพวกเขาไม่สามารถจ่ายได้หรือเพราะการถูกตีตรา และรัฐบาลจำเป็นต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโรคทั้งหมดสามารถคนทุกกลุ่มได้โดยไม่มีข้อกีดกัน และปรับให้เหมาะกับผู้ที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น เด็ก ผู้พิการทางสายตาและผู้พิการทางการได้ยิน และผู้ซึ่งมีข้อจำกัดหรือไม่สามารถอ่านออก

"การเปิดกว้างและโปร่งใสเป็นกุญแจสำคัญในการเสริมสร้างพลังและกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในมาตรการที่ออกแบบมาเพื่อคุ้มครองสุขภาพของตนเองและของประชาชนในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความเชื่อมั่นต่อทางการได้ถูกบั่นทอน การเปิดกว้างและโปร่งใสดังกล่าวจะช่วยรับมือกับข่าวสารที่ผิดพลาดหรือข่าวสารที่ทำให้เข้าใจผิด ซึ่งเป็นอันตรายมากเพราะยิ่งเท่ากับเติมเชื้อไฟแห่งความกลัวและอคติ ดิฉันขอเรียกร้องให้ทางการในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากโรคโควิด 19 ดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อจัดการกับเหตุการณ์หวาดกลัวชาวต่างชาติหรือการตีตราชาวต่างชาติ" นางบาเชเลต์ กล่าว

“Let’s Fight Racism”

ร่วมจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและสีผิว

ปี 1966 องค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดให้วันที่ 21 มีนาคม เป็นวันจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติสากล (International Day for the Elimination of Racial Discrimination) เพื่อสร้างความตระหนักถึงปัญหาการแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ โดยวันดังกล่าวมีที่มาจากเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเมืองชาร์ปวิลล์ ทางตอนเหนือของประเทศแอฟริกาใต้ ใช้ปืนกระต่ายยิงผู้ชุมนุมที่ออกมาประท้วงรัฐบาลแอฟริกาใต้ ที่ผ่านร่างกฎหมายการแบ่งแยกสีผิว ในปี 1960 จนทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวน 69 ราย และมีผู้บาดเจ็บจำนวนมาก

ปัจจุบันปัญหาการเหยียดเชื้อชาติและสีผิว รวมทั้งการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้นกับกลุ่มคนทุกกลุ่ม ทุกวงการทั่วโลก เช่น ในสังคมสหรัฐอเมริกา ก็มีประเด็นการเลือกปฏิบัติระหว่างตำรวจกับคนผิวสี จนนำไปสู่การประท้วงเพื่อแสดงความไม่พอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มักใช้ความรุนแรงที่เกินกว่าเหตุ หากสงสัยว่าคนผิวสีกระทำความผิด หรือในวงการกีฬา นักฟุตบอลผิวสีมักถูกนักเตะหรือแฟนบอลคู่แข่งด่าทอ เหยียดหยามระหว่างการแข่งขัน จนเกิดแคมเปญรณรงค์เพื่อต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติและสีผิวหลายครั้งในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น แคมเปญ “No Room For Racism” ของพรีเมียร์ลีก (ลีกการแข่งขันฟุตบอลสูงสุดของประเทศอังกฤษ) เพื่อเน้นย้ำว่าทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันฟุตบอล ควรรู้สึกปลอดภัยและมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่ากันทุกคน

อย่างไรก็ดี การเหยียดเชื้อชาติหรือการเลือกปฏิบัติไม่ได้เกิดเฉพาะกับคนผิวสีเท่านั้น กรณีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 ก็ทำให้คนจีนและคนเอเชียที่อาศัยในยุโรปและสหรัฐอเมริกาถูกเหยียดหยาม คุกคาม และถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าใช้บริการตามร้านอาหารหรือสถานที่ต่าง ๆ หรือแม้แต่ถูกทำร้ายร่างกาย เช่น กรณีโจนาธาน มอค นักเรียนสิงคโปร์ที่อาศัยอยู่ในอังกฤษ ถูกกรูมทำร้ายร่างกายและถูกตะโกนใส่ว่า “I don't want your

coronavirus in my country” (ฉันไม่ต้องการไวรัสในประเทศนี้) หรือในประเทศฝรั่งเศส มีชาวเอเชียจำนวนมากถูกคุกคามในขนส่งสาธารณะและในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ จนเกิดการรณรงค์ต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติและสีผิวในครั้งนี้อย่างแฮชแท็ก #JeNeSuisPasUnVirus (เราไม่ใช่ไวรัส)

ที่ผ่านมาการเหยียดเชื้อชาติ สีผิว และการเลือกปฏิบัติ เพราะความแตกต่างทางเชื้อชาติ เป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่น่าไปสู่ความรุนแรงและสงครามระดับโลก คือ สงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 1948 ประชาคมโลกจึงเห็นพ้องต้องกันในการจัดทำและรับรอง “ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” (Universal Declaration of Human Rights-UDHR) เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนทั่วโลก โดยข้อที่ 2 ของปฏิญญาฯ ระบุว่า มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสระภาพ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าจะมีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ภาษา ฯลฯ อันเป็นหลักการพื้นฐานของ “อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ” (Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination : CERD) ที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่ารัฐภาคีจะต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริม ปกป้อง คุ้มครองให้ประชาชนทุกคนได้รับการเคารพและปฏิบัติโดยไม่ถูกแบ่งแยกหรือจำแนกเพราะความแตกต่างทางเชื้อชาติ เพศ ภาษาหรือศาสนา ด้วยการกำหนดมาตรการ กฎหมายหรือนโยบายต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติได้มีการรณรงค์เพื่อหยุดยั้งปัญหานี้มาอย่างต่อเนื่อง ภายใต้สโลแกน “Let’s Fight Racism” เพื่อเชิญชวนทุกคนร่วมเป็นพลังสำคัญในการปฏิเสธและต่อสู้ รวมทั้งขจัดปัญหาการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและสีผิวที่เกิดขึ้นทั่วโลก อีกทั้งกระตุ้นเตือนให้ทุกคนในสังคมได้ตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่าง ด้วยคุณค่าของความเป็นมนุษย์ การเคารพในศักดิ์ศรี

“เพราะแม้เราแตกต่างทางเชื้อชาติและสีผิว หรือภาษา ศาสนา แต่เราทุกคนมีความเป็นมนุษย์เหมือนกัน”

กสม. อารีวรรณ รับเรื่องร้องเรียนจากเครือข่าย ความหลากหลายทางเพศ ขอให้ตรวจสอบกรณี ผู้หญิงข้ามเพศถูกห้ามเข้าสถานบันเทิง

วันที่ 2 มีนาคม 2563 นางสาวอารีวรรณ จตุทอง กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รับเรื่องร้องเรียนจากเครือข่าย ความหลากหลายทางเพศ นำโดยนายศิริศักดิ์ ไชยเทศ นักกิจกรรมอิสระเรื่องสิทธิมนุษยชนเพื่อคนที่มีความหลากหลายทางเพศและพนักงานบริการ กรณีขอให้ตรวจสอบและประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ แก้ปัญหาสถานบันเทิงแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่และ สถานบันเทิงหลายแห่งทั่วประเทศห้ามผู้หญิงข้ามเพศเข้าใน สถานบันเทิงด้วยเหตุแห่งเพศ “กะเทยห้ามเข้า” ณ ห้องรับรอง 604 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กสม. ร่วมบริจาคปฏิทินตั้งโต๊ะปีเก่าให้แก่โรงเรียน สอนคนตาบอดกรุงเทพ

วันที่ 5 มีนาคม 2563 นางฉัตรสุดา จันทร์ดี กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยนางสาวรตญา กอบศิริกาญจน์ รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ร่วมมอบปฏิทินตั้งโต๊ะของปีเก่าให้แก่โรงเรียนสอน คนตาบอดกรุงเทพ จากความร่วมมือร่วมใจของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้บริหาร และบุคลากรของสำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำหรับทำบัตรคำ และ สื่อการสอนอักษรเบรลล์ โดยมี นายชรรค์ ประจวบเหมาะ ประธานมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทยในพระบรม ราชินูปถัมภ์ เป็นผู้รับมอบ ณ โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

กสม. ประชุมร่วม อปท. กสม. สิทธิมนุษยชนฯหารือการขับเคลื่อนธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน เสนอขยายไปยังประเภทธุรกิจต่าง ๆ และมีตราสัญลักษณ์สำหรับภาคเอกชนที่ทำธุรกิจเคารพสิทธิมนุษยชน

วันที่ 5 มีนาคม 2563 นายวัส ติงสมิตร ประธาน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นางฉัตรสุดา จันทร์ดี ยิง นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์

นายสมณ์ พรหมรส นางสาวอารีวรรณ จตุทอง นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ และ นายสุวัฒน์ เทพอารักษ์ กรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ประชุมร่วมกับคณะอนุกรรมการด้านสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา นำโดยนายสมชาย แสวงการ ประธานคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค และนายสุวัฒน์ ต้นยัวร์ธนะ ประธานคณะอนุกรรมการฯ ณ สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ในการประชุมดังกล่าว คณะอนุกรรมการฯ ได้กล่าว ชื่นชมที่ กสม. ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามหลักการ ชี้นำของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UN Guiding Principles on Business and Human Rights - UNGPs) การผลักดันให้เกิดการลงนามในปฏิญญาความร่วมมือ เพื่อขับเคลื่อนหลักการ UNGPs ในประเทศไทยร่วมกับ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน การจัดทำข้อเสนอแนะไปยัง รัฐบาลเพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วย ธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (National Action Plan on Business and Human Rights - NAP) และการดำเนินโครงการนำร่อง เรื่องธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนในธุรกิจท่องเที่ยวและการโรงแรม ทั้งนี้ ได้มีข้อเสนอแนะให้ กสม. ขยายการดำเนินการเรื่องธุรกิจ กับสิทธิมนุษยชนไปยังกลุ่มธุรกิจอื่น ๆ ของประเทศโดยประสาน ความร่วมมือกับหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กรธุรกิจ และเสนอให้ มีการจัดทำตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายรับรองการดำเนินการ ขององค์กรธุรกิจตามหลักการ UNGPs เพื่อเป็นแรงจูงใจในการ ดำเนินกิจการสู่ทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

ภาพเครื่องหมายราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตามที่ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 ตอนพิเศษ 65 ง วันที่ 19 มีนาคม 2563 ได้เผยแพร่ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดภาพเครื่องหมายราชการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช 2482 (ฉบับที่ 304) ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2563 ซึ่งได้กำหนดภาพเครื่องหมายราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้เป็น เครื่องหมายราชการ โดยให้ยกเลิกภาพเครื่องหมายราชการเดิม สำหรับเครื่องหมายราชการใหม่ มีรายละเอียด ดังนี้

อุณาโลม หมายถึง ความยิ่งใหญ่

รัศมี หมายถึง การแผ่ไพศาลหรือการให้ความช่วยเหลือประชาชนไปทั่วทุกทิศ

รูปมือ หมายถึง การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคมทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการโอบอุ้ม ค้ำครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ ด้วยหลักแห่งความเสมอภาค และภราดรภาพ

รูปทรงดอกบัว หมายถึง ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม หมายถึง การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ

สีน้ำเงิน หมายถึง สีของความเชื่อมั่นของประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคม ความมุ่งมั่นอดทนในการทำงานเพื่อประชาชน และความสามัคคีและการประสานพลังอย่างหนักแน่นจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

กรุณาส่ง

รัฐสิทธิ รักสิทธิ ใจละเมิด สิทธิ

ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ
ใบอนุญาตเลขที่ 9/2552
ปณฝ.ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น 6-7 ฝั่งทิศใต้ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

อ่านมุมมองสิทธิฉบับออนไลน์

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะและขอรับมุมมองสิทธิ ฟรี! ติดต่อ :

สำนักส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 6 และ 7 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 0 2141 3932, 0 2141 3920 โทรสาร 0 2143 9575

ขอความกรุณาตอบแบบประเมินออนไลน์